

Владика Методије: Сви који љубе Христа васкрснуће васкрсењем Христовим

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је, са благословом Високопреосвећеног Митрополита г. Јоаникија, у 20. недељу по Духовима, на празник Светих мученика Маркијана и Мартирије и Тавите, 7. новембра 2021. године, свету архијерејску Литургију у цркви Светог Николе у Годињу.

Саслуживали су свештеници Слободан Лукић и Крсто Пламенац, јерођакон Јаков (Нинковић) у молитвеном учешћу верног народа. Том приликом Владика је освештао обновљени иконостас.

-У овом, можда, најљепшем селу у Скадарском басену, у Годињу, живјела је и столовала властела и племство средњовјековно. Ту су, у близини, и двори Јелене Балшић, а обнављајући те старе светиње наших предака, истовремено,

ми њих подражавајући, обнављамо и васкрсавамо своје душе, спремамо их за оно небеско и непролазно Царство које је Господ припремио од постања свијета онима који Га љубе. Оно најважније и суштина хришћанског живота јесте Христово васкрсење. Отпус, којим завршавамо свету Литургију почиње ријечима: Васкрсли из мртвих Христос, истинити Бог наш, а уз то данас је и недјеља, дан Господњи у којем је Господ Исус Христос васкрао, истакао је владика Методије и наставио:

-Није суштина наше хришћанске вјере обичаји и обреди који би, без дубоке вјере у васкрслог Христа, били само обична форма и оквир који је безвредан и бесмислен. Суштина је васкрсење Христово, а чули смо данас у светом Јеванђељу о васкрсењу удовичиног сина, односно о враћању из мртвих у живе. То није било оно истинско васкрсење каквим је Христос васкрсао, него је то било поновно враћање њега из мртвих у овај билошко-психолошки живот гдје је он, опет, на крају, умро и прошао кроз врата смрти као саставни дио живота. Једино истинско, право васкрсење је Христово васкрсење, а то значи апсолутна другост и другачијост од овог биолошког и психолошког живота у који је Христос вратио удовичиног сина, ћерку старјешине синагоге и четвородневног Лазара. Они су, потом, поново, умрли и чекају оно истинско и право васкрсење у живот вјечни.

-Једини истински, прави други живот, живот небеског Царства, јесте Христово васкрсење које нас хришћане веома занима јер је то и наше васкрсење. Сви они који љубе Христа и коме Христос постане пријатељ, који иду за Христом васкрснуће васкрсењем Христовим по Његовој истинитој ријечи којом нам је обећао да ћемо и ми васкрснути у последњи дан, кад Господ у слави на облацима дође. То је суштина нашег хришћанског живота. И овај дивни, древни иконостас који сте обновили, који су радили ваши преци, Марко Перацић, како пише на иконостасу, ви сте тиме потврђивали да идете истим оним путем и да вјерујете исту праву, истинску хришћанску вјеру како су вјеровали и којим путем су ишли ваши преци. То је најљепше од свега, као што су се и ова дивна дјеца окупила која ће, ако Бог да, ићи истим тим путем. Све вас поздрављам и благосиљам, моја душа се радује што је данас са вама овдје, закључио је епископ Методије.

У име Црквеног одбора црмничког заблагодарио је Драган Лековић, председник Одбора: -Хвала вам свима што сте нам учинили част да у једној истинској, православној, саборној атмосфери, предвођени истинским српским витезом и духовним горостасом, какав је наш владика Методије, освештамо иконостас који је оштећен у разорном земљотресу 1979. године. Наша света

Српска Православна Црква вјековима је била наше стјециште и уточиште, наша нада и наш искон, која је знала да закрили свој српски народ у најтежим тренуцима и искушењима. Уз њу смо били кадри да издржимо све недаће и побиједимо све непријатеље Божје и народне. Божјом промишљу и надахнућем, а уз помоћ духовних горостаса, чији је достојни наледник наш владика Методије, који је, заједно са осталим владикама из наше свете Српске Православне Цркве, као истински пастир водио и предводио вјерујући народ у борби против антисрпског, антиправославног и антицивизацијског наума обезбожене и однарођене власти, поново је освијетљен пут српском народу који је деценијама уназад лутао кроз таму и бесмисао.

-Данас смо се окупили овдје да се, сабрани у Христу, одужимо нашој Цркви. Освештали смо иконостас који је, првобитно, приложио храму Марко Ђуров Перaziћ прије скоро 100 година, уз благослов тадашњег Митрополита црногорско-приморског Гаврила. Овим чином ми настављамо борбу за очување наших светиња, али на овај начин. Ми настављамо тамо гдје смо стали у нашим крстоносним литијама. Настављамо да ходимо истим светосавским путем на којим се, увијек, војевала она најбитнија битка, а то је битка за наше душе, за наше народно достојанство и за насушно потребну правду, нагласио је Лековић.

spc.rs